

Z Líšně.

Erb. 208. Suš. 260.

Dež sem plela len, len, len, ne-vě - dě - la sem,
že na vojno ver-bo-va - li, po - tě - še - ní mý mně vza-li,
ne-vě - dě - la sem, sem, sem, ne - vě-dě - la sem.

Dež sem plela len, len, len,
nevěděla sem,
že na vojno verbovali,
potěšení mý mně vzali,
nevěděla sem, sem, sem,
nevěděla sem.

Dež sem plela mak, mak, mak,
škoda nastokrát,
škoda mýho, škoda tvýho,
škoda věnce zelenýho
škoda nastokrát.

Ze St. Břeclavy.

Bart. II. 91.

V sí-ni je do - li - ne - čka, v iz-bě ro - vi - ne-
čka, ne-pú-ščaj si, má mi-lá, má ho-łu-běn - ko si-vá,
ne - pú - ščaj sy-ne - čka.

V síni je dořinečka,
v izbě rovinečka,
nepúščaj si, má miřá,
má hořuběnko sivá,
nepúščaj synečka.

Jak ho nemám pustit,
keď ma pěkně prosí:
Otevři mně, má miřá,
má hořuběnko sivá,
povíme si cosi.

Už sme si pověděli
mezi zeřenýma,
a že my sa zeberem
v tyto nové vína.

Nové vína idú,
my sa nebereme,
snáď už my sa, má miřá,
má hořuběnko sivá,
snáď sa rozejdeme.